

सलाभी सवारनी..

ધનમાં સ્ફુરી રાખી'તી શાંતિ રાહત-ડાહત હે !
 શીથામાં પૂરી રાખી'તી શિસ્ત આકૃત-ત્વાકૃત હે !
 કચત-વકત હે આંખો 'હાલાં' - 'વતન' ને જોવા -
 'દૂરી' 'લોકડાઉન' ત્વયવસ્થા રમણ-ભમણ હે....

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

सा श्रीया न मदं कुर्यात्स सुखी तुष्णायोजितः ।
तन्मित्रं यत्र विश्वासः पुरुषः स जितेद्विद्यः ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક ‘સુભાષિત રત્નાવલી’ માંથી લેવાયેલ છે.
જ્યાં મદ નથી ત્યાં લક્ષ્મી છે. જેણે તૃપ્તિ છોડી તે સુખી છે. જેમાં વિશ્વાસ કરાય તે ભિગ્ને
એ અને જોણે પોતાની ધનિદ્યો આતી લીધી છે. તે પરાખ છે.

નિરાભિમાની - નમ્ર-વિષેકી પાસે લક્ષ્મીજી જાતે આવે છે. જેને લાવ-લાવની લાવધી વૃત્તિનો ત્યાગ કરી 'સંતોષ'ની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી છે તે સુખી છે જેનામાં સંપૂર્ણ વિશ્વાસ - ભરોસો મૂકી શકાય તે જ સાચો મિત્ર છે.

જેણો પોતાની ઈંગ્રિયો પર સંયમ દ્વારા વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે એ સાચો પુરુષ છે.

सुविचार

- પાંડવ અને કોરવ મનુષ્યની અંદર જ છે, કોરવ અને પાંડવ એટલે સદ્ધ અને અસદ્ધ, સુભ અને અશુભ, રાગ અને દેખ, અંધકાર અને પ્રકાશ, ગરૂડ અને ઘુવડ - ચિત્રલોખા
 - આત્મા તરફની જેની ગતિ એ અધ્યાત્મ અને જે સુણિની કિયાને પ્રક્રિયાની ઉત્પત્તિમાં બ્રહ્માંડ રહે છે તે કર્મ - સુરેશ દલાલ
 - લાગણી અને ભક્તિની વર્ણે એક તબક્કો છે તે છે 'લગણી' લગણીમાં સ્મરણા અને શરણનો ભાવ છે. એક જ ભાવમાં સ્વભાવ સ્થિર થાય અને સહજ સમાધિ હોય તે ભક્તિ - આખંડ આનંદ
 - પ્રશંસાના ભૂષ્યા લોકોએ સાબિત કરી દે છે કે તેઓ યોગ્યતામાં કંગાળ છે - ખુટક'
 - લોકો પ્રામાણિકતાના વખાળ કરે છે, પણ તેને ભૂખે મારે છે - ઓસ. ભજ્ઞાચાર્ય
 - શ્રદ્ધા નહિ, દસ્તિ જ આપવું પ્રેરકબળ છે - સંત રોળિન
 - આજનું ઔષધ : કાકડી અને કાંદાનો રસ પીબાથી દારૂનો નશો ઉત્તરે છે

(સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

શાળાના ૧-૧-૨ ધોરણમાં સંસ્કૃત ભાષાવતી શિક્ષક. એમને ધોરણ-૧ રનો આજે છેલ્લો દિવસ હતો. પછી પરીક્ષાની તૈયારીની રજા પડવાની હતી, પછી પરીક્ષા અને પછી કોણેજની દુનિયા !! શિક્ષક વર્ગમાં આચાર્ય. બોર્ડ પર એક સંસ્કૃત શ્લોક લખ્યો અને નીચે તેનો અર્થ અને ભાષાંતર લખ્યા. આ લખામાં શિક્ષક જીઝી જોઈને ભૂલ કરી. આ લખામ જોયા પછી વિદ્યાર્થીઓ સાહેબની ભૂલ બતાવી ટિખણ કરવા લાગ્યા. સાહેબે કહ્યું, ‘ચાલો તમે મારી ભૂલ બતાવી દીધી. પણ હવે મારી વાત શાંતિથી સાંભળો. આ ભૂલો મેં જીઝી જોઈને કરી હતી. કારણ કે કિંદગીની એક અગત્યની વાત મારે તમને સમજાવવી છે. મારી ભૂલો જોઈને તમે જે કર્યું તે જ દુનિયાનો નિયમ છે... કાલે તમે બહારની દુનિયામાં જશો અને દુનિયા તમારી સાથે પડ્યા આવો જ વ્યવહાર કરશો.’ વધુમાં સાહેબે કહ્યું, ‘હું આટલા વખતથી તમને ભાગું હું. એમાં અગાઉ ક્યારેય ભૂલ ન કરી અને સાચું લખ્યું તેના તમે વખાણ ન કર્યા. બસ ભૂલ ટેખાઈ એટલે આંગણી ચીધી હસવા અને મારી ટીકા કરવા લાગ્યા.’ સૌ વિદ્યાર્થી ચૂપ થઈ ગયા અને તેમના હડેરા પર પસ્તાવો જોતો સાહેબે આગળ કહ્યું, ‘હું તમને એ હડીકથી વાકેક કરવાવા માંગું હું કે દુનિયા ક્યારેય તમારા લાખ કામને બિરદાવશે નહીં પણ જો એક નાની ભૂલ થઈ તો ટીકા જરૂર કરશે. આ જીવાનનું સાચ છે. આપે આવી ટીકાથી ડરવું નહીં જો તમારી ભૂલ હોય તો સ્વીકારી... તે ભૂલને સુધીએ આગળ વધું અને ભૂલ પ્રત્યે તમારં ધ્યાન દોરનારાંઓ આભાર માનન્યો.’ સૌ વિદ્યાર્થીઓ સાહેબનો આ પાછ યાદ રાખવા મનોમન નિર્ણય લીધો.

ਪ੍ਰੇਮ : ਭਧਾਥੀ ਪਰ ਛੇ, ਸਵੋਪਦੀ ਛੇ

એથેન નામનો એક વિદ્યાત
જાહુગર. બચપણથી પોતાની જાત
મહેનતથી જાહુ શીખીને પોતે
સફળતાના અનેક શિખરો સર
કર્યા હતા અને લાખો લોડોનાં
હદ્યમાં સ્વાન મેળવ્યું હતું. એક
ટિવસ જાહુના એક પ્રયોગ
દરમ્યાન તેની સાથે થયેલા દગાને
કારણે એક મોટો અક્સમાત થાય
છે અને તેને ગંભીર ઈજાઓ થાય
છે. તેના મધ્યકાઓમાં ગંભીર
ઈજાને કારણે તે પશ્વધાતનો
(quadriplegic) શિકાર બની
જાય છે. તે પોતાના શરીરના કોઈ
જ અંગનું હલન ચલન કરી શકતો
નથી, સિવાય કે પોતાનો હણેરો.
તેનું મગજ સતેજ છે અને તેની
બોલવાની કણા જીવંત રહે છે. તેની
આ ગંભીર બીમારીને ચૌદ વર્ષ
જેટલો સમય વિતી જાય છે.

સોકિયા નામની એક
યુવાન, સુદર, પરણિત પરિયારિકા
પોતાની ફરજ રૂપે નિષાથી
એથેનની ચોવિસ કલાક ચાકરી કરે
છે. એશાન ને અતિ રૂપાધીને

સાધનો દ્વારા સારવાર થાય છે. ચૌદ વર્ષની એથેનની ભીમારી દરમ્યાન સોકિયાની સહાયથી તે એક સફળ રેઠિયો જોકી બને છે. તેનું ઘર એ જ તેનું સારવાર કેન્દ્ર, અને રેઠિયો પ્રસારણ કેન્દ્ર પણ તેનું ઘર જ રેઠિયો કાર્યક્રમ દ્વારા એથેન પોતાના લાખો ચાહકોના હદ્યમાં જીવનની નવી આશાઓનો સંચાર કરતો રહે છે. એક રેઠિયો જોકી તરીકે પણ તે લાખો પ્રશંસકોના હદ્યમાં સ્થાન જમાવી ચૂક્યો છે.

એક ટિવિસ ઓમાર સિદ્ધીકી નામનો એક યુવાન એથેનના જીવનમાં પ્રવેશે છે. ઓમાર બચપણથી જ જાહુગર એથેનનો પ્રશંસક અને ચાહક હતો. સાત વર્ષની ઉમરે તે એથેનના હસ્તાક્ષર (હૃદ્ભર્ત્ર) પ્રામ કરવા માટે તેની કાર પાછળ દોડ્યો હતો. ઓમાર પોતાના આદર્શ એવા એથેન જેવો જ જાહુગર બનવા ઈચ્છાતો હતો. બચપણથી જ તે એથેન પાસેથી જાહુ શીખવા માટે પોતાની જરૂરે અભિમ ભાગતાંતો હતો. તેને લાય્યુ કે હવે એથે પાસેથી જાહુ શીખવા તે પૂરો સક્ષ બની ગયો છે એટલે તે એથેન ઘર આવે છે.

એથેન શરૂઆતમાં ઓમારને જાહુ શીખવા માટે ઠનકાર કરે છે પણ ઓમારની જિજાસા અને તીવ્ર ઈચ્છાથી પ્રભાવિત થઈને પહેલા ઓમારની પરીક્ષા લેવાનું મારોમન નક્કી કરે છે અને તેની સાથે વાતચીત કરે છે;

એથેન સોકિયાના હાજરીમાં ઓમારને પૂછે છે, તારે કોઈ ગલફિડ છે? “ ઓમાર સાહજીકતાથી ઉત્ત આપે છે; “ના. હજુ સુધી તો નથી મને કોઈ સ્ત્રીના પ્રેમમાં પડ ગમશે કારણ કે મને સ્ત્રીઓ ગણે છે.”

આગળ પરીક્ષા લેતા એથે પૂછે છે; “હું તને જાહુ શીખ્યું મારી લે કે તને ગલફિડ મળી ગાય તું એના પ્રેમમાં પડ્યો. અમુલ્યા પદ્ધી નારી ગલફિડ નને કા

કે તું બેમાંથી એક પસંદ કરે તો તું
શું પસંદ કરીશ?

એક પણ કાણનો વિચાર
કર્યા વિના ઓમાર પ્રત્યુત્તર આપે
છે; “તેને છોડી દઈશ”

એથેન પુછ્યે છે “કોને?”

ઓ માર બે ધૃતક જવાબ
આપે છે; “જીહુને. કારણ કે પ્રેમ
બધાલી સર્વોપરી છે. (Love is
above all so).

ઓમાર એથેની પરીક્ષામાં
પાસ થાય છે અને એથેન તેને જાહુન
શીખવાડાવા માટે સંમત થાય છે.
પોતાની જીવનભરની મહેનતનાં
ફળસ્વરૂપે તૈયાર કરેલું જાહુના
પ્રયોગોનું દસ્તાવેજ પુસ્તક તે
ઓમારના હાથમાં મૂકવાનું
સોઝિયાને કહે છે.

આ કોઈ સત્ય ઘટના નથી.
દંતકથા પણ નથી. પૌરાણિક કથા
પણ નથી. એક મહાન દિગ્દર્શક
સંજ્ય લીલા ભાષણાલી નિર્મિત,
દિગ્દર્શિત એક ઉત્કૃષ્ટ ફિલ્મ
‘ગુજરાતીશ’નું એક દશય છે. એ
કિન્ફાયાં એથેન તરીકે ડિનિં

રોશન, સોફિયા તરીકે એચ્યર્ડ
મચ્યન અને ઓમાર તરીકે
આદિત્ય રોય કપૂરે લાજવાબ
મૂમીકાઓ ભજવી છે.
માણસ લાગણીઓનો
મંડાર છે, ખજાનો છે. માણસનાં
એ ખજાનાની બધી જ લાગણીઓ
માનવીય સંબંધો સાથે જોડાયેલી
છે. સંબંધો હોય તાં જ એ
મજાનો ખૂલતો હોય છે અને
લાગણીઓ વહેંચાતી હોય છે.
મનોવૈજ્ઞાનિકો માણસની
લાગણીઓને બે ભાગમાં વહેંચે છે.
એક, સકારાત્મક લાગણીઓ ને
મે; નકારાત્મક લાગણીઓ. બંને
પકારની લાગણીઓ અનેક છે.
કોઈપણ વ્યક્તિના હદ્યમાં જ્યારે
નકારાત્મક લાગણીઓ ઉડબબે છે
ન્યારે એ લાગણીઓનું શમન
કરવાનો એક માત્ર ઉપયાર છે
સકારાત્મક લાગણી - પ્રેમની
લાગણી.
પ્રેમની લાગણીમાં. એવી
નાકાત છે કોઈ એક વ્યક્તિની
ઓમભરી નજર દોઈ રોએ

પણ જ
એવી
બંધન
જ્યારેસે
ત્યારે
છુટવું
બધા
માત્ર
જે
બંધન
ક્યારે
પ્રેમન
જકડ
પ્રેમન
પ્રકાર
છે.
બંધન
છે પણ
નિર્ભાગ
નિર્ભાગ
માણસ
દિવ્ય
હોય

કર્ણ પ્રામ કન
રહેતો હોય
માન-સંમાન
મોલોને મત
મથામણ પદ્ધતિ
જ ન્યોધાવરસ
એક પળ પ
શરત માત્ર
પ્રેમ મળે.
ઓમારે પણ
પોતાની ગવર્નર
પોતે મધા ન
પોતાની જાહુન
કારણ કે જીવ
પ્રેમ જ સર્વોચ્ચ
ઈશ્વરે
જો સૌથી મોટા
તે એક માત્ર વિના
પ્રેમને અનુભવ
સાચીવીએ,
અને આ સ્નેહીજનોમાં
રહીએ.

સાંખ્યત સમસ્યા સ્વભાવ માટે પ્રજ્ઞ પોતાનો ધર્મ નિભાવે

પ્રત્યેક વ્યક્તિન અને
પરિવાર હાલ પુરા વિશ્વમાં
આસ્તિત્વના સંઘર્ષમાં વ્યસ્ત છે.
કોરોના વાઈરસ સિવાયની કોઈ
બીજી વાત થતી નથી. હવે જે
સંકટ દુનિયા પર છવાઈ ગયું
છે. તેમાંથી હેમખેમ પાર
ઉત્તરવાળું છે. આપણા માનનીય
વડાપ્રધાન મોટી સાહેબે સ્પષ્ટતા
કરી જ હતી કે ‘જાન હે તો
જહાન હે’ અર્થાત જેણી કોઈ
નકક દવા કે વેક્સિન ઉપલબ્ધ
નથી તારે પ્રત્યેક નાગરિક
બચાવ માટે નવી જીવનશૈલી
માટે તૈયાર થવું જ પડશે.
અધરી કોઈ બાબત જીવનમાં જો
કોઈ હોય તો એ ચીલાચાલું
જીવનની આદતોના પરિવર્તનની
છે ! આજાદીથી આજ સુધીમાં
પ્રજાને જે સારં લાગે તે મુજબ
જીવનાની એંટોલી બધી છાત હતી

કે સ્વતંત્રતામાંથી સ્વચ્છદાના છે તું સુધી જતા રહ્યા. અન્યની અસુવિધા કે વિક્ષેપ ઉપર પણ વિચારવાનું બંધ કરી દીધું એટલે ઈશ્વરે અંતે ઝૂંબેશ ઉપાડી હશે એવું લાગી રહ્યું છે.

આતલું આકાશ, રસ્તા, નદીઓ કદી સ્વચ્છ જોવા મળ્યા નથી. જંગલમાં જીવો મુક્ત રીતે જીવા લાગ્યા છે !! પૃથ્વી ઉપરનું સૌથી બુદ્ધિશાળી પ્રભુનું સજ્ઞન જ્યારે મર્યાદાઓ ઓળંગે પછી કુદરત માર્ગ દર્શાવે છે જ્યાં ચાલાવું ફરજિયાત થઈ જતું હોય છે. વાસ્તવમાં વિશ્નુની જનસંખ્યા એ જ મોતી સુમસ્યા છે જે માંથી બીજી બધી ચિંતા અને આયોજન પેદા થાય કરે છે. ઘરમાં પુરાઈ રહેવાથી જ આ સંકમશાશ્વી બચી શકાય એમ હોવાથી સરકારે લોકડાઉન જાહેર કર્યું અને તેની મુદ્દત વધતી જાય છે ત્યારે જાન બચી જવાની ખાચી છે તેમ ઇતા જીવનમાં જે ઘોટી ટેવ કે વસનોને પ્રવેશવા દીધા છે તેના કારણે રઘવાટ જોવા મળે છે. વસનાઓને બહેની છે તો જાહેર જીવનમાં બધું બંધ છે. આજે સદાચારથી જીવન જીવતા લોકો કોઈ ઉકળાટ નથી એ હીકિકત સ્વીકારવી જ પડે. ટીવી-દૂરદર્શન ઉપર મહાભારત તથા રામાયણ જેવી સિરીયલો ફરથી પ્રસ્તુત કરે એ માટે સરકારના સુંદર નિર્ણય બદલ આભાર કરાણા કે ઉત્તમ વિચારોની પ્રાજ્ઞવનમાં ખૂબ જ જરૂરત છે. કર્મયોગ, રાજ્યાનો ધર્મ, ત્યાગનું તપ જેવા મહત્વના જીવન મૂલ્યો આ સિરીયલમાંથી પ્રાપ્ત થયા. સુંદરતા, જીવન મૂલ્યો, વિચારધારા અને મધુર વ્યવહારોની બનેલી હોય છે.

તનની સુંદરતા ઉપર સયમનું ચક
 ફરતા તે શાખ્યન નથી પરંતુ
 માનવી અંદર ઝજૂતા સેણ
 સમર્પણ કે ધીરજ હોય તો એ
 આજીવન સૌંદર્યવાન રહી શકે છે
 !! જીવન અતિ મૂલ્યવાન છે.
 તેનો અહે સાસ થાય તો પરાહિત
 માટે પણ પ્રીતિનો ઉદય થતો
 હોય છે. હેતુ હોય ત્યારે મદદ
 સર્વત્ર સ્વયં મળતી જાય છે.
 આજનું આ યુધ ડોક્ટર્સ લાડી
 રહ્યા છે તેને સહયોગ આપવો એ
 પ્રત્યેક નાગરિકનો ધર્મ છે અને
 એને જ આપાડી એકતા કહી
 શકાય. જે સ્વાર્થી છે તે ખુદનું જ
 વિચારો અને જીવે છે. પારસ્પરિક
 પ્રેમ વિના કોઈ નું જીવન પૂર્ણ થઈ
 શકતું નથી.
 શૂન્ય પાલનપુરીનો ખૂબ
 સુંદર શેર છે જીવનનો અર્થ પણ
 સમજાવી જાય છે.

‘મરિજ’ છું.
 ‘બેફામ’ દર્દ સામે હસતો
 રહ્યું છું.
 હિસાબ શું રાખું જખ્મોનો
 ?
 ‘શૂન્ય’ થઈને જતો રહીશ
 ‘શૂન્ય’ થઈને આચ્યો છું!
 સંકટ વેળાએ સર્જનહાર
 કદાચ ગોવર્ધન પોતે જ ઉંયકરો
 એ નક્કી છે પણ આંગળી એમાં
 અડાડીએ તો તે આપણી
 સાર્થકતા ગણાડો. જેની
 ઉપરોગીતા નથી તેનું વિસર્જન
 અવશ્ય બની રહે છે.
 મહાભારતમાં શ્રીકૃષ્ણ અર્જુનને
 કર્મ, ધર્મ, તપ, મોહ તથા
 ઈશ્વરની વાતો કરે છે. ત્યારે એ
 યુદ્ધ કરવા સમર્થ થઈ જાય છે.
 જીવનમાં માત્ર જ્ઞાન સર્વસ્વનથી,
 સમજજા, ભાવના, દિષ્ટિ પણ
 હોવા જરૂરી છે. કોરોના સંકટમાં

મ આઈના હે આઈના
 કુક વો કરે
 જન કી શકલ મેં કુછ
 લ મેં કુછ ઓર હે !
 લોકડાઉન સમય મુજબ
 શક છે કેમ કે અહીં
 જાના જીવનની ગણના થાય
 અર્થતંત્ર કે જીપી વિશે
 ન કરી લઈશું. વિકસિત
 જગત લોકડાઉનના વિરુદ્ધ
 જેથી મુશ્યુદર તાં વધુ
 છે છે. દરેક નાગારિક ધમ્
 ત પાળવો જ પડશે. તેમાં
 જાયાવ ચલાવી ના શકાય.
 જી જબરદસ્ત ભેખલી
 ની છે કારણ કે બંધના
 કારણો રોજન
 નુકસાની થઈ
 નદર ભદ્રા પા
 પરપ્રાણીય શ્રી
 નીપિત બનાવત
 ઉદ્ઘોગ-ધંધા શ
 મળશે ત્યારે
 રિસ્ક ઓર્ડર હ
 ગતિએ જનજી
 લાવવાનું પણ
 સરકારની અ
 કરવાની શક્તિ
 શિક્ષણ, કૃષિ
 પણ સંકટ બ
 તેનું આયોજ
 અગ્રના ધરા
 સુરક્ષિત રાખ
 અભ્યર્થના...

શેર આસ્વાદ :
ય રહેતો રહેતો મુદ્દત હો ગા